

Montse Mindan: «Acceptaré les conseqüències que vinguin de les decisions que he pres»

L'alcaldesa de Roses fa balanç de l'any que acabem d'acomiar, mirant endavant amb projectes "il·lusionants"

L'alcaldesa de Roses, Montse Mindan.

Montse Mindan parla, en aquesta entrevista, sobre comdes del seu càrrec d'alcaldesa de Roses s'ha vist immersa en la presa de decisions que van més enllà de la política municipal. També mira endavant i explica quins són els projectes que veuen la llum aquest 2018 al municipi.

Com ha tancat l'últim any?

El 2017 ha estat un any difícil, sobretot per allò que té a veure amb la política en l'àmbit de país, no tant en l'àmbit municipal. A Roses, per sort, ha estat un any en què hem pogut veure molts projectes materialitzats en paper, pendents de licitació i adjudicació. En política municipal, podem estar contents.

Pot posar nom a aquests projectes?

Hem desencallat les obres de la SUF; hem aconseguit un gran repte, tirar a terra la construcció de la depuradora de marisc; hem pogut inaugurar l'escola Montserrat Vayreda, i hem assentat projectes que teníem amb els nostres socis de govern [Gent del Poble] com són la Ruta de les Tapes o el Festivalet. Estem veient que les nostres propostes agraden a la gent de Roses i, realment, tindran una base sòlida per al dia de demà, manem nosaltres o manin uns altres. I fa il·lusió saber-ho, perquè veus que ho fas per un bé del poble.

Es referia al principi a la política de país. En certa manera, també hi està molt implicada.

Ha estat un any de neguit i de presa de decisions unilaterals. Jo diria que ens hem adonat que, estant en el poder, estàs sol a l'hora de prendre decisions. Jo ho he fet i, evidentment, acceptaré totes les conseqüències que vinguin de les decisions que he pres, entre les quals hi ha el fet d'haver signat el decret perquè la gent de

Roses pogués votar l'1 d'octubre, i altres decisions que han esdevingut arran de tot el que està passant políticament al nostre país.

De quina forma li ha tocat la porta la justícia?

Des queestic a l'Ajuntament, m'ha tocat de diferents maneres. Primer, va ser per una denúncia per prevaricació en el cas del Royal Marine, que recordem que en quatre mesos va ser desestimada pel fiscal general. Després, però, es va interposar una segona denúncia directament al jutge, de la qual encara estic pendent de resolució. Tinc una denúncia també del fiscal general per haver signat el decret que permetia la votació l'1 d'octubre i també una denúncia al jutjat número 3 de Figueres contra mi d'un senyor particular de Roses que m'acusa d'haver col·laborat en les votacions de l'1 d'octubre. Aquesta denúncia va passar al jutjat número 1 i el jutge va decidir traspasar-ho al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, tenint en compte que ja té obertes diligències per una mateixa causa. No sé molt bé com funciona, però suposo que tinc dues denúncies acumulades al Tribunal Superior de Justícia.

Ha estat citada per declarar?

Mai. Encara no he anat a declarar davant de cap jutge. Sí que hi va haver una citació en relació amb una resolució judicial del Royal Marine, per desacatament com a alcaldessa a una sentència. Però quan anava cap als jutjats, em van avisar que el jutge em demanava que tornés cap a casa, que havia desestimat el desacatament perquè no procedia.

Amb dues denúncies en tràmit al Tribunal Superior de Justícia, amb quina empara jurídica compta per a la seva defensa?

En cas que hagi d'anar a declarar tindrè al costat advocats tant d'Òmnium com de l'Assemblea Nacional Catalana, perquè així m'ho han comunicat. I també advocats del meu partit polític.

Li fa perdre la son aquest tema?

En absolut. Tinc molta sort que tot el que faig, encara que em puc equivocar, com tothom, ho faig amb la consciència molt tranquil·la, i això em permet dormir bé cada nit.

Com valora l'experiència del viatge que van fer a Brussel·les una representació d'alcaldes per fer costat a Carles Puigdemont?

Un dia cansat però molt maco. Vam sortir de casa a les 4 de la matinada i vam tornar a les 4 de la matinada de l'endemà. Com a experiència, molt emotiva. Fer pinya en uns moments difícils et dona forces per continuar endavant. En la política, passa el mateix que en la família, quan hi ha un problema familiar, si fas pinya, sembla que ho pots portar millor. Sé que el president agraeix veure que estem al seu costat.

Per una banda, hi ha la pinya i per l'altra, ara que s'acosta Carnaval, permeti'm el símil, deu d'haver descobert la careta a algunes persones.

Sí que és cert que, arran de tot el que ha passat, la gent ha manifestat obertament allò en què creu i allò que pensa. Tots sabíem que hi havia gent que pensava diferent, però no és un tema del qual es parlava. Torno a posar l'exemple de la família. La divisió d'opinions en una família ha existit sempre, tothom ha manifestat en un moment o un altre quins són els seus pensaments. L'estima, l'afecte, l'amor han d'estar per sobre de la diferència d'opinions. Per tant, la gent no s'ha tret ara la careta. Crec que tots sabíem on estava cadascú. El que passa és que ara tot es manifesta d'una manera més ferma. El que sí que he descobert és que hi ha gent que no accepta gens bé la crítica.

Tornem ara a la política de Roses. Com ha encetat el 2018?

Amb projectes il·lusionants. El projecte del Far ha de posar en relleu un espai privilegiat del qual en gaudirà tot el poble de Roses. Estem a punt de licitar el projecte de reordenació al costat de la muralla. D'aquí ha de sortir una mena de parc públic obert al gaudi de la gent. Un altre projecte que tenim en marxa és el del Mas de les Figueres, que teníem encallat des de fa dos anys per la modificació del Pla General i l'anul·lació del POUM. Hem hagut de refer documents de planejament, però espero que puguem ensenyar uns jardins públics gràcies a la donació d'un particular.

Com seran aquests jardins?

Ens han cedit, al poble de Roses, una part del terreny del Mas de les Figueres. Seran els primers d'aquest tipus que tindrem a Roses. Imagina't els jardins que tenen a Anglaterra, que a la nit estan tancats però que durant el dia hi pots anar a passar una estona, a llegir, a estar en pau i en tranquil·litat. Aquesta és la idea.

La idea és també millorar la imatge del poble?

No podem oblidar que el nostre motor econòmic depèn, ara mateix, només del turisme. Però no volem llançar la tovallola davant la possibilitat de tirar endavant la zona industrial. Continuarem lluitant per aconseguir aquest objectiu, encara que cal tenir present que, actualment, Roses ha de treballar per al turisme. Donarem suport als privats perquè contribueixin amb una bona oferta i bons equipaments, i l'Ajuntament ha de vetllar per mantenir la imatge, l'ordre, la neteja i l'amabilitat.

La pesca també necessita un impuls?

La relació de l'Ajuntament amb la pesca és important, pel que fa a tot allò que pugui ajudar aquest sector a valorar la matèria primera. Una de les formes de fer-ho és preparant la campanya del suquet de peix, que no té cap altre objectiu que revalorar un producte que és de Roses. I, entre altres experiències, donem suport a l'activitat de Pesca Turisme de Roses. A més, una de les últimes novetats d'aquest any és que l'Ajuntament de Roses, com a administració, hem entrat a formar part del GALP, el Grup d'Acció Local per la Pesca.

Què implica aquesta novetat?

El GALP l'ha endegat la Generalitat i, a més d'ajuntaments, també en formen part els pòsits de pescadors i empresaris i associacions que tenen relació amb el món de la pesca. L'objectiu comú és emprendre projectes que donin suport al sector pesquer. Nosaltres no ens podem desdir de ser-hi i ja tenim noves idees per tirar endavant.

Com ara quines?

La més immediata serà la consecució d'una aula gastronòmica per poder ensenyar el tipus de peix que es pesca aquí i com es cuina. Aquesta proposta té un doble vessant, donar suport al sector pesquer i també al món formatiu. L'aula gastronòmica és un projecte de l'Ajuntament, que muntarem a les instal·lacions de la confraria i que enviarem al GALP perquè ens ajudi a l'Ajuntament a finançar-ho. A més, és important remarcar que aquesta aula de cuina és un dels projectes que surt dels pressupostos participatius del 2017.

Creu que aquest 2018 serà l'any de la SUF?

La veritat és que ha estat un projecte que ha portat molts maldecaps per uns problemes amb l'empresa que fa les obres, però, en aquest cas, gràcies a la paciència per part de tothom tot va endavant. L'última visita d'obres a SUF ens va animar a tots. Quan veus que ja hi ha els llums i els aires, i que tot va agafant forma, t'illusiones. Jo diria que ara mateix tota la carcassa està feta i que només falten els complements. Per tant, en poc temps veurem un canvi important, perquè ens quedarà un edifici molt elegant i molt bonic.

No podíem tancar l'entrevista sense dir que aquest 2018 també ha de ser l'any d'elBulli.

També. En Ferran Adrià ens ha convidat a fer una visita aquest mateix febrer. I esperem que aquest 2018, com ell mateix va dir als mitjans de comunicació, es materialitzi la inauguració del nou elBulli. Esperem que ens torni a situar a escala mundial com a referent gastronòmic. A més, crec que Roses està fent un esforç molt important en el món de la gastronomia ja no només per elBulli, amb uns restaurants de gran qualitat.

Font del document:

http://www.emporda.info/comarca/2018/02/04/montse-mindan-acceptare-consequencies-que/382176.html?utm_source=rss